

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoP/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200136
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8518200136.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v rodinnoprávnej veci starostlivosti súdu o mal. P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S., XX. novembra 3, zastúpená kolíznym opatrovníkom R. práce, sociálnych vecí a rodiny X. Ľubovňa, dieťa rodičov, otec: G. H. O., nar. XX.X.XXXX, bytom X. S., P. XX, matka: P. P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S., XX. novembra 3, zast. JUDr. Martou Konkoľovou, advokátkou so sídlom ul. Jarmočná 79, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2P/15/2018-41 zo dňa 22.02.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 2P/15/2018-49 zo dňa 07.03.2018 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu 1.inštancie v spojení s opravným uznesením č.k. 2P/15/2018-41 zo dňa 07.03.2018 tak, že udeľuje súhlas namiesto matky P. P. O., nar. XX.XX.XXXX informatívny súhlas s vycestovaním a účasťou mal. P. O., nar. XX.XX.XXXX na jazykovo-poznávacom pobyte Paríž - Londýn 2018 organizovanom v dňoch 23.04.2018 - 28.04.2018 Gymnázium S. Q. so sídlom XX.novembra 6, X. S..

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil povinnosť matke dieťaťa P. P. O., nar. XX.XX.XXXX strpieť vycestovanie a účasť mal. dieťaťa P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S., XX. novembra 3, na jazykovo-poznávacom pobyte Paríž - Londýn 2018, organizovanom v dňoch 23.4.2018-28.4.2018 Gymnázium S. Q. so sídlom XX. novembra 6, X. S.. Druhým výrokom II. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej C.s.p.), ust. § 324 ods.1, 3, § 325 ods.1, 2, § 328 ods.2, § 329 ods.1,2 C.s.p., ust. § 360 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. (ďalej Civilný mimosporový poriadok CMP), ust. § 116, § 38 ods.1 CMP a ust. § 35 a § 43 Zákona o rodine.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa oboznámil s obsahom návrhu, listinnými dôkazmi doloženými navrhovateľom ako aj obsahom rozsiahleho spisového materiálu týkajúceho sa starostlivosti súdu o mal. P. O. a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a neodkladné opatrenie podľa návrhu otca je v záujme mal. P. Súd má za to, že otec dostatočne osvedčil nevyhnutosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, pričom je potrebné uvedomiť si, že v každej veci týkajúcej sa dieťaťa dominuje práve záujem dieťaťa, účinnú ochranu záujmov mal. P. možno zabezpečiť aj prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia.

4. Právo rozhodovať o záležitostiach dieťaťa patrí zásadne obom rodičom. Pokiaľ sa však títo nedohodnú v podstatnej otázke súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností týkajúcej sa osoby mal. dieťaťa

je namieste, aby na návrh jedného z rodičov rozhodol súd o tom, čo je v najlepšom záujme dieťaťa. Otázka účasti mal. dieťaťa na viacdňovom školskom výlete navyše v zahraničí je podľa názoru súdu vecou podstatnou.

5. V predmetnej veci vzhľadom na predchádzajúce konania týkajúce sa mal. P. ale aj tento návrh niet pochyb o tom, že rodičia mal. dieťaťa nie sú schopní vzájomne konštruktívne komunikovať, nakoľko ich vzťahy sú naďalej vážne narušené a rozvrátené rozvodom. V otázke týkajúcej sa školského jazykovo-poznávacom pobytu sa opätovne nezhodli. Otec mal. dieťaťa so školským výletom súhlasí, zaplatil už aj zálohu a je ochotný zaplatiť celý pobyt. Matka podľa vyjadrenia ÚPSVaR nepodpísala dcére súhlas zúčastniť sa na výlete s tým, že jej dcéra povedala, že sa výletu nechce zúčastniť.

6. Mal. P. bude mať 16 rokov, doposiaľ sa však žiadneho školského výletu nezúčastnila. Táto skutočnosť bola potvrdená aj v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sp. zn. 4P/48/2017.

7. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na článok 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, i článok 8 uvedeného Dohovoru a rozhodnutie ESLP vo veci Sahin v. Nemecko, rozsudok z 08. 07. 2003, bod 66. Je zrejmé, že mal. P. dosiahla vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jej názor. V rozhovore vykonanom kolíznym opatrovníkom mal. P. vyjadruje prirodzené želanie a túžbu po spoznávaní nových miest a zážitkov a radosti z cestovania. Možno len úcta k matke jej bráni prejavíť svoj názor naplno. (Súd poukazuje na zistenia zo spisu 2P/15/2018 čl. 18 správa kolízneho opatrovníka zo dňa 17.5.2017, z ktorej vyplýva : „ ak by bola taká možnosť a bolo ešte voľné miesto, ako by sa rozhodla, či áno alebo nie? maloletá neodpovedala. Ďalej sme zisťovali dôvod (ako či má maloletá z niečoho strach), keďže neodpovedá, ani tu sme odpoveď nedostali.“) Mal. P. už v minulosti bola postavená do úlohy mosta uspokojúceho citové potreby svojich nenávidiacich sa rodičov a ich rodín (zo znaleckého posudku PhDr. T. O. č.9/2014 zo dňa 27.3.2014). Mal. P. sa sama však vyjadruje, že účasť na takomto pobyte by mala pre ňu význam a to hlavne zlepšenie sa v anglickom jazyku, získania nových zážitkov a spoznávania nových miest. Negatíva výletu neuviedla prakticky žiadne. (neistota z cudzieho prostredia uvedená P. je prirodzená snáď každému človeku). Dohovor o právach dieťaťa, ani judikatúra Európskeho súdu ľudské práva nedefinuje formu akou má mal. dieťa vyjadriť svoj postoj, názor v konaní, ktoré sa ho týka. Súd prihliada v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa, nie na záujmy jeho rodičov, pričom je toho názoru, že účasť na školskom spoznávacom výlete rozhodne v záujme maloletej je. Keďže rodičia sa v danej veci nevedeli dohodnúť súd uložil povinnosť matke mal. dieťaťa strpieť vycestovanie a účasť mal. P. na jazykovo- poznávacom pobyte Paríž - Londýn 2018, organizovanom v dňoch 23.4.2018-28.4.2018 Gymnázium S. Q. v X. S.. Konštatovanie kolízneho opatrovníka o tom, že je v záujme maloletej, aby mala možnosť zúčastniť sa jazykovo- poznávacieho pobytu, len podporilo rozhodnutie súdu. Súd má za to, že jej účasť na pobyte môže len pozitívne prispieť k jej rozvoju, rastu a vytváraniu si nových zážitkov, utuženiu kolektívu spolužiakov. Mal. P. spoločnosť spolužiakov - rovesníkov, mimo školských priestorov k zdravému rozvoju jej osobnosti takisto prispeje. Takéto zážitky mal. P. doteraz vo svojom živote ešte nemala (keďže z obsahov pripojených spisov vyplýva, že doposiaľ sa žiadneho školského výletu, či iného mimoškolského pobytu nezúčastnila).

8. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Opravným uznesením č.k. 2P/15/2018-49 zo dňa 07.03.2018 opravil súd prvej inštancie dátum narodenia maloletého dieťaťa P. O. tak, že dátum narodenia má znieť: „XX.XX.XXXX“.

10. Proti uzneseniu včas podala odvolanie matka maloletej. Žiadala, aby odvolací súd uznesenie v plnom rozsahu zrušil alebo zmenil tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietne. Poukázala na ust. § 33 ods.12 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého vyplýva, že školské výlety organizuje stredná škola po informovanom súhlase zákonného zástupcu, teda z uvedeného vyplýva, že výrok rozhodnutia mal znieť v tom zmysle, že súd udeľuje za matku mal. dieťaťa súhlas s vycestovaním a účasťou na výlete tak ako sa to uvádza vo formulovanom informovanom súhlase a nie, že matka mal. dieťaťa je povinná uvedené konanie strpieť. V tomto prípade je teda nevyhnutné, aby matka mal. dieťaťa, resp. za matku mal. dieťaťa súd autoritatívnym rozhodnutím udelil súhlas. Vyslovenie súhlasu nemožno podľa názoru matky stotožniť s povinnosťou niečo strpieť, pretože zatiaľ čo prvé predpokladá aktívne konanie (facere), druhé je iným druhom právnej povinnosti, resp. strpením určitého konania (pati). Presný, určitý a zrozumiteľný

petit návrhu nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu, ale je nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo vykonateľné a nastali právne účinky, ktoré žalobca podaním návrhu sledoval. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 02 2012, sp. zn. 4Cdo/144/2011, i Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 233/97 zo dňa 01. 09. 1998. Napadnutým neodkladným opatrením nebol dosiahnutý informovaný súhlas zo strany oboch rodičov, čo znamená, že dané rozhodnutie nevytvára podklad pre účel, aký bol zamýšľaný, in concreto účasť mal. P. na predmetnom výlete, čoho dôsledkom je nevykonateľnosť rozhodnutia. Ďalej matka uviedla, že ako vždy sa pýtala dcéry na jej záujem, táto záujem neprejavila, preto matka podľa toho postupovala. Dcéra sa rozhoduje sama, svoj názor nemá problém svojej mame vyjadriť. Teda ak sa mal. P. rozhodla, že nechce ísť na výlet, je stanovisko matky mal. dieťaťa bezpredmetné. V prípade, ak by mal. P. O. súhlasila a chcela sa predmetného výletu zúčastniť, matka by nemala s jej účasťou na výlete žiaden problém a súhlas by jej udelila. V danom prípade teda absentuje odmietavé stanovisko jedného z rodičov ako nevyhnutný predpoklad pre rozhodnutie súdu. Matka tiež poukázala na článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa, teda že dieťa má právo samostatne vyjadriť svoj názor v rozsahu jeho schopnosti a rozumovej vyspelosti s ohľadom na jeho vek. Je logické, že nie je nemenné, ale vyvíja sa. Čím je dieťa staršie, tým väčšia váha a pozornosť má byť venovaná jeho názoru. Dieťa sa nemá chápať len ako objekt výchovy, ale ako aktívny účastník výchovného procesu. Pokiaľ sa týka práva dieťaťa byť vypočuté v súdnom konaní, v ktorom sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa jeho samého, tak toto právo dieťaťa korešponduje s povinnosťou súdu prihliadnuť na názor dieťaťa. Maloletá P. má toho času 16 rokov. Je študentkou Gymnázia S. Q. v X. S.. Je zodpovedná a má výborný prospech. Takýto zodpovedný prístup k plneniu si študijných povinností je len dôkazom o dostatočnej rozumovej zrelosti a vyspelosti mal. P., umožňujúcim dieťaťu vyjadrovať sa aj k otázkam týkajúcich sa účasti alebo neúčasti na predmetnom výlete. V žiadnom z doposiaľ zabezpečených listinných dôkazov sa mal. P. explicitne nevyjadruje, že má záujem o účasť na predmetnom výlete. Pri veku 16 rokov a takejto rozumovej vyspelosti by, ak by sa výletu zúčastniť chcela, mala odpovedať jasne a zreteľne, či sa chce alebo nechce z vlastnej vôle sa pobytu zúčastniť. Práve naopak, tak ako to potvrdila aj matka, mal. P. nemá záujem zúčastniť sa na danom pobyte a to z toho dôvodu, že má strach z cudzieho prostredia, ako aj z toho dôvodu, že približne polovica spolužiakov sa daného pobytu nezúčastní, čo je podľa nášho názoru možné považovať za racionálne odôvodnené. Ako dôkaz matka predložila čestné prehlásenie. Je potrebné zohľadniť taktiež fakt, že s otcom o pobyte vôbec nehovorila a otec sám, bez toho, aby najprv zistil jej názor ju na uvedený pobyt bez jej vedomia prihlásil a podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie však rozhodol aj napriek tomu, že sa v súdnom spise nenachádza ani jeden dôkaz, aby sa mal. P. vyjadрила jasne, že sa chce výletu zúčastniť, a teda nevzal do úvahy názor osoby, o ktorej najlepší záujem v prvom rade ide, teda mal. P. a v rozpore s cit. článkami Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj v rozpore s § 43 ods. 1 Zákona o rodine a s § 38 ods. 1 CMP neprihliadol na jej autonómny názor. Samotné vymedzenie niektorých pozitív, ktoré mal. P. uviedla v rozhovore s kolíznym opatrovníkom podľa názoru matky nemožno považovať za vyslovenie súhlasu. Práve naopak z uvedeného je zjavné, že aj napriek pozitívam, ktoré si sama uvedomuje si je vedomá aj negatív s predmetným výletom spojených. Podstatné je, že aj napriek tomuto zväženiu kladov a záporov nevyslovila jasný súhlas. Takýto výpočet podľa názoru matky nemožno považovať ani za súhlas vyslovený konkludentne. Zároveň matka poukázala na to, že pri úvahe o prospešnosti predmetného pobytu je pritom nutné zohľadniť aj kritérium zdravotného stavu mal. P., ktorým sa súd vôbec nezaoberal a teda pri rozhodovaní teda nevzal do úvahy. V tomto smere poukázala na skutočnosť, že mal. P. je úplne oslobodená od štúdia predmetu telesná a športová výchova, na základe odporúčenia lekára. Aj po konzultácii s ošetrovateľom mal. P., tento vzhľadom na to, že mal. P. je oslobodená od telesnej výchovy zo zdravotných dôvodov nedoporučuje niekoľkodňový pobyt. 6 - dňový pobyt, ktorého značná časť bude spočívať v cestovaní. Zdravotný stav mal. P. je v súčasnosti ustálený len z toho dôvodu, že striktno dodržiava svoj denný režim. Cestovanie by jej s najväčšou pravdepodobnosťou tento režim narušilo, čo by mohlo mať značne negatívne zdravotné následky. Pri rozhodovaní o vhodnosti pobytu je pritom potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že ide o fakultatívny a nie o obligatórny výlet, pričom približne polovica študentov sa predmetného výletu zúčastniť odmietlo. Matka vždy rešpektuje rozhodnutie dieťaťa, dcéra má slobodnú vôľu a zúčastňuje sa na všetkých podujatiach, na ktorých sa zúčastniť chce. Jej neúčasť na niektorých aktivitách a výletoch bola z objektívnych príčin - buď zdravotných alebo iných rodinných dôvodov. Tieto aktivity nie sú pre žiakov povinné. Informácia, že sa dcéra nezúčastnila žiadnych mimoškolských aktivít a školských výletov nie je pravdivá. Počas štúdia na ZŠ bola na koncoročnom školskom výlete na Ľubovnianskom hrade, v Skanzene, vo Vojenskom tábore, v lesoparku, na koncoročnom školskom výlete v Šambrone, ďalej bola prítomná na množstve kultúrnych a filmových predstavení, v galérii, knižnici, v Meštianskom dome, na exkurziách. Bola na neformálnom stretnutí so spolužiakmi v ŠRC,

prechádzkach po meste s rovesníkmi, na rozlúčkovom večierku v deviatom ročníku, ktorý bol spojený s tanečnou zábavou. Na gymnáziu sa naďalej podľa časových možností zapája do rôznych aktivít. Medzi nimi rada spomína na imatrikulačný večierok spojený s tanečnou zábavou a kultúrnym programom. S rovesníkmi si dobre rozumie a je s nimi často v kontakte aj neformálne. Do domácnosti starých rodičov si pozýva i spolužiačku. Vo voľnom čase obľubuje výlety s mamou a jej známymi a príbuznými. Navštívili v zahraničí: Poľsko, Rakúsko, Nemecko. Na Slovensku v priebehu niekoľkých rokov navštívila niekoľko hradov. Zároveň matka uviedla, že otec podáva zjavné šikanózne návrhu opakovane. Opätovné návrhy otca sú zo strany matky vnímané ako pokračovanie násillia, ktorým si museli spolu s mal. P. prejsť. Otec nikdy nič neľutoval, nikdy sa neospravedlnil, práve naopak s obľubou robil to, čo matke s mal. P. ubližovalo a mal z toho radosť. Otec sa nikdy nepýtal, čo chcú, on sám rozhoduje a nestrpí odpor. Boli a aj naďalej sú obeťami domáceho násillia. Tak došlo k prvému priestupku, v ktorom bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu za fyzické násillie v roku 2006. Mnohé fyzické útoky pritom matka ani neoznamovala. Po útoku v roku 2011 skončila matka s trvalým následkom šesťkrát tri cm jazvou na chrbte. Po opätovných fyzických a psychických útokoch na matku mal. P. a jej matku oznámila dlhodobé psychické a fyzické násillie zo strany bývalého manžela. Matka poukázala na rozkaz o uloženej sankcii zo dňa 23.07.2007, rozhodnutie Okresného úradu Stará Ľubovňa zo dňa 04.11.2013 i rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/165/2014 zo dňa 28.08.2017, ale i znalecký posudok PhDr. T. O. č. 9/2014. Konštatovala, že nie je možné s ničím nepodloženými tvrdeniami otca mal. dieťaťa o starých rodičoch matky mal. P., resp. o ich manipulácii s dieťaťom, Od narodenia dcéry sa v živote matky stali prioritou potreby a priania dieťaťa. Dôkazom je jej vynikajúci prospech, priateľské kontakty s rovesníkmi v škole i mimo školy. Do jej výchovy rodičia matky mal. P. nezasahujú. Rešpektujú ich potreby a názory. Poskytli im azyl, pretože museli pred násillím ujsť. Mal. P. má po príchode zo školy svoj vlastný program, venuje sa štúdiu, záľubám, kontaktom so známymi. Aj matka má svoj okruh známych, záľuby. Rozhodne nie je závislá od rodičov tak, ako to tvrdí otec, keďže žije svoj vlastný život. Rozviesť sa musela kvôli domácejmu násilliu. O veciach týkajúcich sa mal. P. starí rodičia nerozhodujú. Maloletá nemá dôvod mať obavy vyjadriť svoj názor pred ľuďmi, ktorých má rada a to matkou a jej rodičmi. Naopak po prežitom násillí zo strany otca a jeho citovom vydieraní ten dôvod ohľadom neho má. Otec pokračuje v osočovaní matkinej osoby a prisudzuje jej negatívne vlastnosti, ktoré sú jej úplne cudzie. Týmto návrhom pritom podľa názoru matky nesleduje najlepší záujem mal. P. ale strpčuje život matke a jej rodine. Takéto konania je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, ktoré ochranu požívať nemôže a nemožno ho nazvať inak ako šikanózny výkon práva.

11. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletej. Uviedol, že dňa 16.03.2016 bol pod hrozbou psychického vydierania na mal. P. v kancelárii JUDr. P. O. vyvíjaný psychický nátlak podpísať čestné prehlásenie proti vlastnej vôli. Matka mal. P., stará matka zo strany matky a starý otec zo strany matky sa vyhrážali mal. P., že keď nepodpíše prichystané čestné prehlásenie, nech si ich doma neželá. O tom mala otca informovať P. na najbližšom spoločnom stretnutí. Nie je pravda, že sa matka dcéry na záujem zúčastniť sa výletu pýtala. Nie je pravda ani to, že sa dcéra rozhoduje sama a svoj názor nemá problém mame vyjadriť. Podľa názoru otca sa P. výletu zúčastniť chce, vyplýva to aj zo stretnutia s kolíznou opatrovníčkou. Hoci to nepovedala jednoznačne, uviedla dôvody prečo by sa zúčastniť výletu chcela. Podstatné je, že v žiadnom dôkaze neuviedla jednoznačne, že sa výletu zúčastniť nechce. V prípade, ak by P. nechcela ísť na zájazd je predsa logické, že pracovníčka úradu práce by to rovnakým spôsobom zistila. Vynútené čestné prehlásenie nemôže nahradiť nesúhlas. V minulosti matka už niekoľkokrát donútila dcéru vlastnoručne písať vyjadrenia proti svojej vôli za účelom spôsobiť otcovi škodu alebo zabrániť sa stretávaniu sa s otcom. Nie je jasné prečo sa dieťa nemá zúčastniť výletu iba z dôvodu oslobodenia od telesnej výchovy, zároveň nie je jasné kto konzultoval zdravotný stav P. s ošetrovateľským detským lekárom. Nie je priložená žiadna lekárska správa. Dňa 28.03.2018 mal mať otec osobné stretnutie s ošetrovateľskou lekárkou mal. P.. Prítomný bol aj právnik Ľubovnianskej nemocnice JUDr. P. O.. Táto oznámila, že žiadne lekárske potvrdenie súvisiace s pobytom P. v zahraničí nevyhotovila a nedávala ani žiadne odporúčanie. Dňa 28.03.2018 mal mať otec dohodnuté osobné stretnutie s kolíznou opatrovníčkou na Úrade práce Stará Ľubovňa. Mal. P. informovala otca o vynútenom čestnom prehlásení, ktoré musela na nátlak dospelých osôb urobiť. Preto túto skutočnosť oznámil. Dostal informáciu, že P. volala na Úrad práce zo školy s obavou pred skomplikovaním situácie okolo výletu. Matka si odporuje sama. Na jednej strane zúfalo uvažuje o možnom zhoršení zdravotného stavu dcéry v prípade účasti, na druhej strane vymenováva množstvo vzdialených miest, na ktoré dcéru sama vzala. Pokiaľ je presvedčená, že cestovanie P. škodí, je nepochopiteľné prečo ju sama na viacdňové výlety berie. Matka osobu otca osočuje aj napriek tomu, že to už urobila v roku 2013, pričom žiadna z uvedených vecí sa dodnes nepreukázala. Naopak detailným vyšetrovaním sa preukázalo, že väčšina

z uvedených skutkov sa nestala, mnohé z nich si matka vymyslela za účelom poškodiť osobu otca a z mnohé z nich spáchala ona sama alebo jej rodičia. Preto z obsahu odvolania vyplýva, že otec navrhuje uznesenie potvrdiť, teda aby odvolací súd vydal rozhodnutie umožňujúce mal. P. účasť na jazykovo-poznávacom pobyte Paríž - Londýn 2018. Zároveň otec predložil listinu označenú ako moje naozajstné vyhlásenie zo dňa 28.03.2018, podpísanú mal. P. O. a znalecké posudky č. 57/2013, 58/2013 a ďalšie listiny.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení z § 62 a 65 CMP a bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 C.s.p. a zistil, že odvolanie matky nie je dôvodné. Uznesenie je však potrebné zmeniť z formálnych dôvodov vytykaných matkou v odvolaní.

13. Odvolací súd poukazuje na ust. § 33 ods. 12 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní, ktorý správne citovala matka vo svojom odvolaní a z ktorého vyplýva, že školské výlety organizuje škola po informovanom súhlase zákonného zástupcu.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 C.s.p., pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom naň poukazuje aj odvolací súd. Nesprávny je však výrok uznesenia z dôvodu, že sa obsahovo jedná o nahradenie súhlasu matky a nie povinnosť niečo strpieť. Toto tvrdenie matky v odvolaní je správne.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o neodkladnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu.

16. Neodkladné rozhodnutia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môžu byť kedykoľvek na návrh zrušené (zhodne judikatúra Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 46/2013). Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

17. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). Samotná lehota na rozhodnutie indikuje, že súd nerozhoduje na základe štandardného dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv účastníkov a z osvedčenia porušenia týchto práv.

18. Zákonnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. V danom prípade má i odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie za to, že navrhovateľ osvedčil nevyhnutnosť dočasnej a okamžitej úpravy pomerov. V každej veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa dominuje práve záujem dieťaťa. Účinnú ochranu záujmom maloletého možno zabezpečiť aj prostredníctvom vyššie spomínaného inštitútu neodkladného opatrenia.

19. Pri rozhodovaní o právach maloletého dieťaťa nemožno opomenúť ani Dohovor o právach dieťaťa (v ďalšom len „Dohovor“). Odvolací súd poukazuje predovšetkým na čl. 3 a 18 spomínaného Dohovoru.

20. Podľa článku 3 ods.1 Dohovoru záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Ponechať platenie výživného výhradne na svojvoľu otca tak, ako je to v tomto prípade, by však za žiadnych okolností nebolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

21. Toto ustanovenie (článok 3 ods.1 Dohovoru) má povahu normy bezprostredne použiteľnej („self - executing“). Uvedená norma je na priame použitie spôsobilá vzhľadom na svoju dikciu (... záujem dieťaťa ... pri akejkoľvek činnosti), ktorá je dostatočne a do takej miery jasná, aby povinné subjekty, ktorým je adresovaná (vnútroštátne subjekty) boli schopné zodpovedajúcim spôsobom upraviť svoje správanie (nález Ústavného súdu Českej republiky z 09. apríla 1997, sp.zn. PL.ÚS 31/96).

22. Aj keď záujem dieťaťa predstavuje jeden zo základných princípov, na ktorých je postavené súčasné rodinné právo, nie je tento pojem právnymi predpismi nijako vymedzený. Komentár Výboru OSN pre práva dieťaťa vo vzťahu k najlepšiemu záujmu dieťaťa uvádza: „Koncept najlepšieho záujmu dieťaťa je flexibilný a adaptabilný. Mal by byť prispôsobený a definovaný individuálne vzhľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa dieťa či deti, ktorých sa to týka, nachádza, pričom pozornosť by sa mala venovať ich osobným pomerom, situácii a potrebám. V rámci individuálnych rozhodnutí musí byť najlepší záujem dieťaťa hodnotený a stanovený vo svetle špecifických okolností konkrétneho dieťaťa [(General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art . 3, para. 1), str. 9, (dostupné na <http://www.ohchr.org>)].

23. I odvolací súd má za to, že v danom prípade mal. P. dosiahla vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jej názor. Skutočne v rozhovore vykonanom kolíznym opatrovníkom mal. P. vyjadruje prirodzené želanie a túžbu po poznávaní nových miest a zážitkov a radosti z cestovania. Možno súhlasiť i s konštatovaním súdu prvej inštancie, že negatíva k výletu neuviedla prakticky žiadne, pretože neistota z cudzieho prostredia uvedená mal. P. je prirodzená každému človeku. Správny je i záver súdu prvej inštancie, že Dohovor o právach dieťaťa a ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nedefinuje formu akou má maloleté dieťa vyjadriť svoj postoj a názor v konaní, ktoré sa ho týka. Preto odvolacia námietka matky, že jednoznačne maloletá neuviedla, či sa chce alebo nechce výletu zúčastniť nie je dôvodná. Skutočne z oznámenia kolízneho opatrovníka vyplýva túžba mal. P. výletu sa zúčastniť aj keď s určitými obavami prirodzenými každému človeku. Neobstojí ani odvolacia námietka matky, že maloletá z dôvodu, že je oslobodená od telesnej výchovy nemôže sa zúčastniť 6-denného výletu. Skutočne by to bolo v rozpore i s jej konštatovaním, že sama maloletú na výlety berie. To, že by maloletá sa výletu nemohla zúčastniť zo zdravotných dôvodov matka žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala. Odvolací súd súhlasí s názorom mal. P., že účasť na takomto pobyte bude mať pre ňu význam a to hlavne čo sa týka zlepšenia v anglickom jazyku, získania nových zážitkov a spoznávania nových miest. Odvolací súd nezobral do úvahy čestné prehlásenie predložené matkou a ani otcom. Takéto prehlásenia napísané na počítači a iba podpísané maloletou, či už jedným alebo druhým z rodičov podľa názoru odvolacieho súdu nemôžu nič zmeniť na riadnom zistení názoru mal. P. kolíznym opatrovníkom, ktorý jednoznačne vysvetlil ako treba prejav vôle mal. P. chápať. Názor kolízneho opatrovníka i odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je v súlade s pravidlami formálnej logiky.

24. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením č.k. 2P/15/2018-49 zo dňa 07.03.2018 zmenil tak, že udeľuje namiesto matky P. P. O., nar. XX.XX.XXXX informatívny súhlas s vycestovaním mal. P. O., nar. XX.XX.XXXX na jazykovo-poznávacom pobyte Paríž - Londýn 2018 organizovanom v dňoch 23.04.2018 - 28.04.2018 Gymnáziom S. Q., so sídlom XX.novembra 6, X. S. (§ 388 C.s.p.).

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 52 CMP.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.